

Forfatter: Kierkegaard, Søren

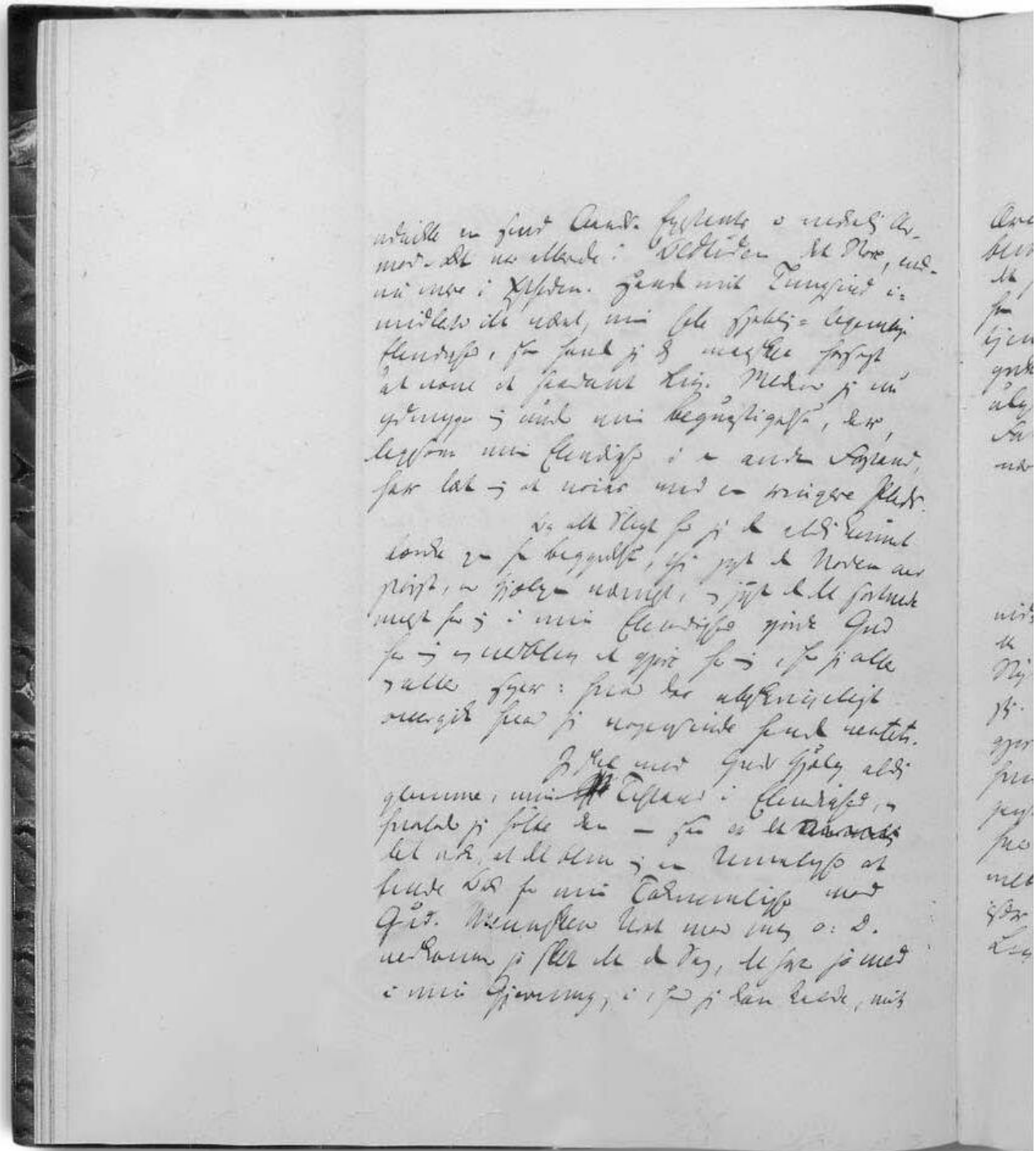
Titel: Journalen NB5

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB5", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 40.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb5-txt-shoot-id4927fbb5-a08f-4b3b-a4cc-35a9d02575cf.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Men selv om jeg vilde betragte min Forfatter-Existent's aldeles isoleret framit hele øvrige Liv - en Mislighed bliver der dog, den, at jeg har været begunstiget m: H: t: at kunne leve uafhængig. Dette erkjender jeg fuldkomment, og føler mig forsaavidt saare ringe i Sammenligning med saadanne Mænd, der have kunnet



Journalen NB5, s. [40] (NB5:41)

udvikle en sand Aands-Existent's i virkelig Armod. Det var allerede i Oldtiden det Store, endnu mere i Xstheden. Havde mit Tungsind imidlertid ikke været, min hele sjelig-legemlige Elendighed, saa havde jeg dog maaskee forsøgt at vove et saadant Liv. Medens jeg nu ydmyger mig under min Begunstigelse, der, ligesom min Elendighed i en anden Forstand, har lært mig at nøies med en ringere Plads.

Og alt Sligt har jeg da aldrig kunnet tænke paa fra

Begyndelsen, thi just da Nøden var størst, var Hjælpen nærmest, og just da det sortnede meest for mig i min Elendighed gjorde Gud for mig og vedblev at gjøre for mig, hvad jeg atter og atter siger: hvad der ubeskriveligt overgik hvad jeg nogensinde havde ventet.

Jeg skal med Guds Hjælp aldrig glemme, min Tilstand i Elendighed, og hvorledes jeg følte den – saa er det let nok, at det bliver mig en Umulighed at finde Ord for min Taknemlighed mod Gud. Menneskenes Uret mod mig o: D. vedkommer jo slet ikke den Sag, det hører jo med i min Gjerning, i, hvad jeg kan kalde, mit Ærende. Om Mskene sloge mig ihjel, derfor bliver min Taknemlighed mod Gud den samme, det hører saa blot med til den Sag, hvilken han i sin ubeskrivelige Kjerlighed tillod mig at tjene – ak jeg som ansaae mig selv for en ynkelig elendig Stakkel, der blot kunde gjøre Andre ulykkelige, og kun være til Byrde og næsten til Forbandelse for Dem, med hvem jeg indlod mig nærmere.